

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/306/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205279
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614205279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom : Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v zastúpení právne TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: R. K., nar. XX. L. XXXX, bytom V. XXX/X, G. B., o zaplatenie 574,34 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/80/2014-55 zo dňa 24.02.2015, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku, v ktorom okresný súd vo zvyšku návrh zamietol a potvrdzuje rozsudok aj vo výroku o náhrade trov konania.

Ďalšieho výroku rozsudku sa nedotýka.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa iba čiastočne a uložil odporkyni povinnosť, aby navrhovateľovi zaplatila 44,18 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 11.06.2011 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa okresný súd zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporkyňa uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 06. júla 2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0333430455, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave jej poskytla úver 50.000,- Sk (1.659,70 eur) s úrokovou sadzbou dojednanou 17,7% ročne. Za správu úveru účastníci zmluvy dojednali mesačný poplatok 60,- Sk (1,99 eur), mesačné splátky 1.331,- Sk (44,18 eur), splatnosť prvej splátky určili na 10.08.2006. Dojednali pritom 59 splátok splatných vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom konečná splatnosť úveru bola určená dojednaním účastníkov na 10. júna 2011. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená na 21,58 %. Prípisom zo dňa 16.10.2012 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporkyni, že pohľadávku z „spotrebiteľského úveru na čokoľvek do 1699“, ktorú voči nej eviduje, postúpila podľa § 526 Občianskeho zákonníka spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenú dňa 27.09.2012. Tým mal okresný súd preukázanú vecnú aktívnu legitimitáciu navrhovateľa v konaní.

Pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ustanovenia § 52, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ďalej aplikoval ust. § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, ďalej posudzoval i otázku premlčania aplikáciou ust. § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka

v aplikácii s § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Otázku nároku na úrok z omeškania okresný súd posudzoval podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v znení platnom ku dňu 31.01.2013.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval uzavretie zmluvy o splátkovom úvere dňa 06.07.2006, táto zmluva bola uzavretá za účinnosti zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o splátkovom úvere, z ktorej navrhovateľ odvodzuje nárok v tomto konaní je podľa obsahu spotrebiteľskou zmluvou, takže právne vzťahy účastníkov sa spravujú Zákonom o spotrebiteľských úveroch v aplikácii s priaznivejšími ustanoveniami zákona v prospech spotrebiteľa, konkrétne, podľa právnej úpravy zakotvenej v Občianskom zákonníku.

Zo zmluvy o splátkovom úvere, z ktorej navrhovateľ odvodzuje uplatnený nárok v konaní pre súd vyplynulo, že odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach po 44,18 eur s tým, že posledná 59. splátka bola splatná 10. júna 2011. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 103) každá z dojednaných splátok sa premlčuje v zákonnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť nasledujúci deň po jej splatnosti. Navrhovateľ nárok uplatnil na súde dňa 09.06.2014 tak, že ku dňu začatia tohto konania boli premlčané všetky splátky, ktoré podľa zmluvy mala odporkyňa splatiť do 08.06.2011. Z toho dôvodu si navrhovateľ uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe iba poslednú z dojednaných splátok, splatnú dňom 10. júna 2011, vo výške 44,18 eur. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, súd bol povinný prihliadnuť v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. aj bez návrhu na premlčanie uplatneného nároku. Z týchto dôvodov mohol navrhovateľovi priznať iba jednu nepremličanú poslednú splátku 44,18 eur a vo zvyšku z dôvodu premlčania návrh navrhovateľa zamietol. Odporkyňa poslednú splátku 44,18 eur bola povinná navrhovateľovi zaplatiť do 10.06.2011, preukázateľne túto svoju povinnosť nesplnila, dostala sa preto do omeškania s nasledujúcim dňom, kedy bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 1,25 %. Úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, tak zákonné úroky z omeškania sú dané vo výške 9,25% z dlžnej sumy. Navrhovateľ však žiadal priznať úroky z omeškania 9% ročne, týmto návrhom navrhovateľa sa cítil byť súd viazaný, z tohto dôvodu odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť istinu 44,18 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 11.06.2011 do zaplatenia.

Náhradu trov konania si uplatnil iba navrhovateľ. Odporkyňa, prevažne úspešná procesná strana si náhradu trov neuplatnila a ani zo spisu jej žiadne trovy nevyplynuli, z týchto dôvodov súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, jeho odvolanie smerovalo do výroku rozsudku, v ktorom okresný súd žalobný návrh zamietol (ide o sumu 530,16 eur s príslušenstvom). Odvolateľ bol názoru, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby. Podľa jeho názoru súd mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože zmluva o úvere má charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu, a to i za situácie, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukazuje aj na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutí sp. zn. 2 MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011, podľa ktorého záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkovou časťou Obchodného zákonníka. Ďalej odvolateľ cituje z rozhodnutia Najvyššieho súdu, vydaného pod sp. zn. 6 MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, podľa záverov označeného rozhodnutia aj na otázku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Odvolateľ označil v odvolaní viaceré rozhodnutia vydané v obdobnej problematike krajskými súdmi, konkrétne Krajským súdom v Banskej Bystrici 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, 15Co/28/2013 zo dňa 30. októbra 2013, Krajským súdom v Trnave sp. zn. 9Co/138/2013 zo dňa 20. februára 2014. Bol názoru, že mu vznikol nárok na úhradu všetkých uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

Na základe uvádzaných argumentácií sa navrhovateľ domáhal zmeny rozsudku v napadnutom výroku, v rámci tejto zmeny žiadal, aby jeho návrhu bolo vyhovené v celom rozsahu. Uplatnil si zároveň i trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložila.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (zamietnutie návrhu navrhovateľa vo zvyšku a v súvisiacom výroku o trovách konania) potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že okresný súd v súdnej veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania skutkový stav ustálil správne, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 a nasl. O.s.p. a po hodnotení vykonaného dokazovania vec správne právne aj posúdil.

Písomné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu po obsahovej stránke je v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p., obsahuje relevantné odpovede na významné skutkové ako i právne otázky, ktoré súd v konaní riešil, v dôvodoch rozhodnutia okresný súd svoje argumentácie podložil i právne, uvádza, ktoré konkrétne právne predpisy, resp. ustanovenia právnej normy na danú vec aplikoval, prečo, z akých dôvodov tak postupoval. Po obsahovej stránke rozhodnutie okresného súdu je naplnením práva účastníkov na spravodlivé súdne konanie. Krajský súd sa stotožňuje v celom rozsahu i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie jeho vecnej správnosti poukazuje na podstatné vecné súvislosti vychádzajúc z rozhodujúcich odvolacích argumentácii navrhovateľa.

Vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo, že právny vzťah založený zmluvou o úvere dňa 06.07.2006 medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa je podľa svojho obsahu zmluvou spotrebiteľskou, preto právne vzťahy založené označenou zmluvou sa spravujú Zákonom o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 258/2001 Z.z.) a ak tento zákon neupravuje niektorú otázku nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle podľa Občianskeho zákonníka. Tento spotrebiteľský charakter právny vzťah založený zmluvou o úvere nestratil ani v dôsledku zmluvného postúpenia pohľadávky právnym predchodcom na navrhovateľa, charakter právneho vzťahu požívajúci režim a ochranu spotrebiteľského práva má v súdnej veci svoj zákonný rámec.

Krajský súd zvýrazňuje význam ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.05.2004, podľa tohto ustanovenia na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Odvolateľ nespochybnil, že odporkyňa v danom právnom vzťahu vystupovala v postavení spotrebiteľa, za tejto situácie potom bolo opodstatnené prednostne použiť pri hodnotení rozhodujúcich vecných otázok, teda i v otázke premlčania ustanovenia Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľa výhodnejšie. Vychádzajúc z tejto právnej konštrukcie bol potom náležitý i ďalší postup okresného súdu, keď vykonal ex offo prieskum vychádzajúc z ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 v otázke premlčania a následná aplikácia ust. § 100 ods. 1, § 103 Občianskeho zákonníka, vymedzením trojročnej premlčacej lehoty bolo v celom rozsahu opodstatnené. Na tomto základe krajský súd zhodne so záverom súdu prvého stupňa konštatuje, že ku dňu začatia konania (návrh bol podaný 09.06.2014) boli premlčané všetky splátky, ktoré podľa zmluvy mala odporkyňa splatiť do 08.06.2011. Nepremľaná bola iba posledná z dojednaných splátok, splatná dňom 10.06.2011 v sume 44,18 eur.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania krajský súd konštatuje vecnú správnosť rozhodovania, odporkyňa úspešná procesná strana by mala právo na náhradu trov od neúspešnej procesnej strany navrhovateľa, odporkyňa si trovy neuplatnila, ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by jej boli vznikli v priebehu konania nejaké trovy, správne preto okresný súd náhradu trov prvostupňového konania účastníkom nepriznal.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom (žiadnemu z nich) právo na ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ v štádiu odvolacieho konania úspešný nebol, úspešná bola odporkyňa, tá si ale náhradu trov neuplatnila, a ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by jej boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** .